



Celebració del 42è aniversari de la canonització de santa Teresa Jornet

Redacció

Les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona van celebrar a la seva Llar de Santa Teresa Jornet el 42è aniversari de la canonització de la seva fundadora i filla d'aquest poble del Segrià, santa Teresa de Jesús Jornet i Ibars. La canonització de Teresa Jornet va tenir lloc a Aitona de mans del papa Pau VI el 27 de gener del 1974. Per aquest motiu, el carrer principal d'Aitona, on hi ha la residència d'ancians fundada per la santa, té actualment el nom d'«Avinguda 27 de gener».

Així fou com el matí del 26 de gener passat, les seves germanetes celebren una eucaristia solemne commemorativa de la canonització, amb la participació dels ancians de la residència, amb els seus familiars així com veïns d'Aitona que volgueren sumar-se a la celebració. Hi va assistir l'alcaldesa d'Aitona, Rosa Pujol, acompanyada per diversos regidors i pel director de Governació a Lleida, Jordi Curcó.

L'Eucaristia fou presidida pel rector d'Aitona, Mn. Francisco José Ribas,

concelebrada per altres preveres diocesans i solemnitzada pels cants dels infants del col·legi Mater Salvatoris de Lleida, que, amb les seves veus infantils i alegres, van omplir de goig la celebració.

El rector, en la seva homília, va evocar la figura senyera de Teresa Jornet, lliurada als germans en el servei als ancians més pobres i abandonats. Un carisma que les seves germanetes fan present avui amb tota fidelitat a Crist i a l'Església, seguint l'exemple de la seva mare i fundadora. En el moment de l'ofertori i entre altres ofrenes simbòliques, les germanetes van presentar a l'altar la nova bandera de la congregació, brodada a mà.

La celebració va concloure amb la veneració de la relíquia de la santa. Tot seguit, els infants del col·legi Mater Salvatoris, acompanyats per les Germanetes de la Companyia del Salvador i diversos professors, van visitar la llar d'ancians, van parlar amb els residents i alhora cantaven algunes cançons. Una experiència que fou per a tothom reconfortadora i plena de joia.

Trobada fraterna caputxina



Marta Palau

Eren les 9.30 del matí del dissabte i els locals de Pompeia Grups s'anaven omplint poc a poc de cares conegudes vingudes d'arreu, tot contemplant les pintures de la Nati Crespo exposades als plafons del vestíbul. Enguany ens aplegàvem al voltant de sant Francesc i santa Clara amb motiu de la reedició del *Escrits* de tots dos sants.

La pregària inicial, composta amb la darrera voluntat per a les Dames Pobres de Francisc i amb el testament de sor Clara, va posar inici als continguts del matí. Fra Jacint Duran introduí els *Escrits* descrivint les etapes de l'itinerari espiritual de Francisc, posant l'accent en el fet que no és el sant qui cerca Déu, sinó que és Déu qui el persegueix i li barra el camí de la vida superficial i mundana. Fou un recordatori especial de fra Nolasc del Molar i fra Lluís de Reus, autors de la traducció dels escrits del *Poverello* i de fra Francisc Gamisans, autor de la de santa Clara.

La germana Teresa Pujal va contextualitzar en la seva època la figura de Clara i va remarcar que per a una noia noble les úniques sortides eren el matrimoni o la vida monàstica benedictina, on hi havia una divisió molt clara entre nobles i serventes. Ressaltà la novetat de la nova vida clariana, on les germanes són iguals, fent treballs servils i vivint sense rendes.

Després del descans, es va presentar el nou web del caputxins amb noves seccions com la de llibres, la Litúrgia de les Hores Franciscana, la del Consell de Laics, una agenda, on es podran veure de seguida totes les activitats de cada mes... i la imatge renovada que podeu contemplar a la pantalla.

Si la primera part era més de contingut teològicoespiritual, ara, d'una forma més vivencial, tres testimonis ens compartiren de forma vibrant i sincera la seva experiència de vida franciscana: Jesús Romero, caputxí, Noemí Mora, caputxina del Diví Pastor, i José Montes, franciscà seglar.

La cripta, bellament ambientada per la Pilar i en Fede, va acollir molt contenta la nostra eucaristia, presidida pel ministre provincial, fra Gil Parés. Els cants, preparats per la Montse i en Santi, van comptar amb la participació del violoncel d'en Jaume. Fra Gil, en l'homília, va recordar com fa pocs anys els «avis» ens deien que el petroli s'acabaria en cinquanta anys i ara resulta que en sobra... Ens va exhortar a no fer cas dels tòpics derrotistes que ens envolten i ser fidels, amb autenticitat i perseverança, en la nostra vocació.

A tarda vam convidar la fundació Ajuda a l'Església Necessitada, associació pontifícia fundada pel pare W. Van Straten el 1947, que es dedica a donar suport a les esglésies de missió en dificultats, així com als cristians perseguits. Mireille AlFarah, cristiana de l'Església melquita de Síria, ens va oferir un testimoni molt corprenedor de la situació dels seus germans cristians, que continuen celebrant el seu culte malgrat les bombes, amb esperança i una divina joia, acompanyats del record dels seus amics i familiars màrtirs. Com sempre, la part final de la trobada està dedicada a les arts plàstiques o a la música. Aquest cop van ser les pintures de la Nati ambientades pel violoncel d'en Jaume. Una trobada densa de contingut, festiva pel retrobament i en-grescadora de cara a continuar caminant.



MARIA ANTÒNIA SISTACH I SARGATAL Vídua de Lluçia Baquer i Baquer

Va passar d'aquest món a la casa del Pare, a l'edat de cent anys, el dia 9 de febrer del 2015, acompanyada dels seus fills, Montserrat (RC), Núria (CCV), M^{re} Rosa (RC), Josep (SI), Mariona i Joan Cortadellas.

Els seus néts, Xavier i Míriam, Ignasi i Diana, Miquel i Belén; els seus besnéts Gisela, Kai, Jan, Berta, Íria i tota la família ho fan saber als amics i coneguts. Donem gràcies a Déu per la seva llarga vida, i per la família cristiana que amb en Lluçia van començar formar el 1940.